

Udpegning af egnede opsætningssteder til vandrefalke- redekasser

- Under hensyntagen til beskyttelse af andre truede arter blandt vandrefalkens
byttedyr

Heidi M. Thomsen, Jørn L. Larsen, Niels Peter Andreasen (artskoordinator for vandrefalk), Ole
Thorup (Videnskabeligt Udvalg) og Egon Østergaard (Naturpolitisk Udvalg)

Dansk Ornitologisk Forening

RESUMÉ

I 2001 genindvandrede vandrefalken (*Falco peregrinus*) som ynglefugl i Danmark efter i flere årtier at have været fraværende. DOF ønsker at sikre en fast og gerne stigende bestand af vandrefalke i Danmark. Vandrefalken kan dog, som en betydningsfuld prædator, udgøre en potentiel og væsentlig trussel for truede og sjældne byttearter, særligt for vadefugle, og der er derfor områder af landet, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at forsøge at begunstige vandrefalken ved at opsætte redekasser.

Dette notat er udarbejdet med henblik på at præsentere DOF's analyse af hensigtsmæssige placeringer af op til fem nye redekasser til vandrefalk i Danmark, baseret på et kriterium om at undgå vigtige ynglelokaliteter for truede og sjældne vadefuglearter, for hvilke vandrefalken kan udgøre en væsentlig trussel. Redekasserne vil blive opsat under Projekt Fokuseret Fugleforvaltning, der bl.a. har til formål at øge den samlede danske ynglebestand af vandrefalk samt at stimulere artens spredning, f. eks. ved at inddrage bynære områder. Notatet er samtidig DOF's generelle anbefalinger i forhold til redekasseopsætning til vandrefalk. Vigtige ynglelokaliteter for klyde, stor kobbersneppe, engryle og brushane er sammen med en 15 km bufferzone omkring lokaliteterne benyttet i identifikationen af områder hvor det ikke er ønskeligt at placere vandrefalkeredekasser. I de øvrige områder anser DOF det som værende forsvarligt at opsætte redekasser til vandrefalk, men at hvert tilfælde bør vurderes individuelt. Som konklusion foreslår DOF Århus Havn, Grenå Havn, Hirtshals Havn, Helsingør og Årslev Engsø/Brabrand som mulige placeringer af de fem vandrefalkeredekasser der indgår i Projekt Fokuseret Fugleforvaltning, da der tidligere er observeret rastende vandrefalk i vintermånederne inden for de seneste fire år og da disse lokaliteter ligger i forsvarlig afstand til ynglelokaliteter for de fire nævnte vadefuglearter. Andre lokaliteter såsom Store Heddinge, Vejle og Frederikshavn kan dog med fordel indgå som mulige placeringer til vandrefalkekasser i andre projekter.

INDLEDNING

Dette notat er udarbejdet med henblik på at præsentere DOF's udvælgelseskriterier for placeringen af op til fem nye vandrefalke-redekasser i Danmark. Redekasserne vil blive opsat under Projekt Fokuseret Fugleforvaltning, der har til formål at beskytte og ultimativt øge ynglebestanden af otte truede og/eller sjældne danske fuglearter. I forhold til vandrefalken (*Falco peregrinus*), der er en af fokusarterne i projektet, er formålet at øge den samlede danske ynglebestand samt at stimulere artens spredning, f. eks. ved at inddrage bynære områder. Dette skal blandt andet opnås ved opsætning af redekasser på egnede vandrefalkelokaliteter. Notatet er samtidig DOF's generelle retningslinjer i forhold til redekasseopsætning til vandrefalk og kan derfor med fordel benyttes som vidensgrundlag for lignende projekter udenfor DOF regi.

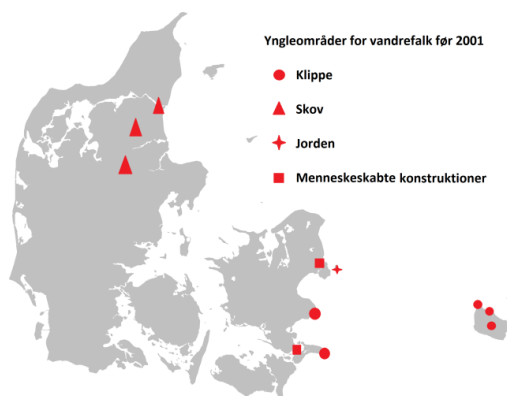
Ved udvælgelsen af opsætningssteder er det ønskeligt at undgå vigtige yngleområder for andre truede og sjældne fuglearter, for hvilke vandrefalken kan udgøre en væsentlig trussel. Vandrefalken er en meget betydningsfuld prædator, som kan påvirke dynamikken i de øvrige fuglebestande i et givent område med sin blotte tilstedeværelse (Ydenberg et al. 2004). Foruden direkte ved prædation, kan vandrefalken også indirekte påvirke byttedyrs adfærd og derved forårsage populationskonsekvenser større og mere vidtrækkende end direkte prædation alene (Lank et al. 2003; Piersma et al. 2003). Vandrefalken kan derfor udgøre en væsentlig trussel for bestande af potentielle byttearter.

Vandrefalkens forkærlighed for at jage i høj hastighed over åbent terræn gør, at den ofte vil slå sig ned i områder af betydning for enten ynglende, trækkende eller overvintrende vadefugle. I Danmark har ynglebestandene af en lang række vadefugle længe været i tilbagegang, og der er ydet en enorm indsats i form af naturpleje og beskyttelse for at vende denne tendens. På baggrund af dette er steder med ynglebestande af fire arter af truede vadefugle inddraget i denne analyse af egnede kasseopsætningssteder.

VANDREFALKEN I DANMARK

Det vides ikke med sikkerhed, hvor længe vandrefalken har ynglet i Danmark, men formentlig i årtusinder. Nogle af de først dokumenterede ynglepar stammer fra midten af 1800-tallet, hvor bl.a. Møns Klint, Bornholm og Stevns Klint omtales som regelmæssige ynglelokaliteter (Jørgensen 1989). Selvom de fleste danske vandrefalke på nuværende tidspunkt yngler på stejle klippesider og klinter, har de historisk set undtagelsesvist også ynglet både i træer (ca. 1900 og 1932-1949), på jorden (1874-1876) og på menneskeskabte konstruktioner (1809-10 og ca. 1950). Et samlet bestandsestimat for hele Danmark blev vurderet til at ligge mellem seks og ni par for perioden 1930-1940, hvor bestanden formodentligt har toppet (opsummeret i Andreasen 2008).

Vandrefalken blev udryddet som dansk ynglefugl i 1972 som følge af miljøgifte og forfølgelse. Op gennem 1990'erne steg antallet af observationer på træksteder og overvintringslokaliteter, og i 2001 vendte arten tilbage som dansk ynglefugl. De seneste år har der været tre til fire succesfulde yngleforsøg årligt; alle på naturlige redepladser på klippesider på Bornholm, Møns klint og Stevns klint. Desuden har et falkepar forsøgt at yngle på Dronning Alexandrines Bro (Mønbroen), dog uden succes. I 2012 er antallet af par steget markant til 10-12 par, hvoraf 6 har fået unger på vingerne. Antallet af overvintrende vandrefalke i landet har ligeledes været stigende, især ved vadehavet og andre kystnære områder (Andreasen 2008), og skønnes på nuværende tidspunkt til at være 60-100 fugle.

Figur 1 Kortet viser alle kendte yngleområder for vandrefalke i Danmark før 2001

De senere år er bestanden af vandrefalk steget i såvel det sydlige Sverige som det nordlige Tyskland, og der er god grund til at tro, at den danske ynglebestand suppleres med individer fra disse bestande. Med bestandsstigningen i vore nabolande er det forventeligt, at den danske bestand vil vokse yderligere, og det er derfor af særlig vigtighed, at der netop i disse år sættes fokus på såvel positive som negative konsekvenser af redekasseopsætning.

ØKOLOGI OG ADFÆRD

Vandrefalken er den mest udbredte rovfugl i verden og den yngler over hele kloden med undtagelse af Antarktis. I områder med milde vintre er falkene stedfaste og vil i mange tilfælde opholde sig i yngleterritoriet permanent, mens arktiske populationer typisk trækker sydpå om vinteren. Vandrefalken beskrives ofte som verdens hurtigste dyr, og kan under jagten opnå hastigheder på over 320 km/timen, når den dykker mod byttet. Udover forfølgelse fra mennesker jages vandrefalken af ørne og store ugler (Cramp et al. 1980; Ratcliffe 1980).

Ynglebiologi

Vandrefalke er overvejende monogame. Kønsmodenhed indtræder ved etårsalderen, mens første yngleforsøg typisk sker i to- treårsalderen. I ynglesæsonen er parrene stærkt territoriale, og andre falke i en radius af minimum en km fra reden tolereres ikke. Et yngle-territorium vil ofte bestå af flere forskellige "reder", yngleparret kan skifte imellem (Cramp et al. 1980; Ratcliffe 1980).

Rederne etableres hovedsageligt på stejle klipper i bjergområder, floddale og på kyststrækninger. I mere sjældne tilfælde yngler vandrefalken i træer (i andre arters forladte reder), på jorden og på menneskeskabte konstruktioner. Der bygges ikke en egentlig rede, men hvis forholdene tillader det, skraber fuglene ofte en lille fordybning til æggene med fødderne (Cramp et al. 1980; Ratcliffe 1980). Fra udlandet ved vi, at falkene er villige til at yngle i kasser opsat på menneskeskabte konstruktioner som for eksempel broer, skorstene, siloer m.m. Redekasserne giver falkene mulighed for at yngle i områder uden naturlige redepladser.

Der er nogen lokal variation i æglægningstidspunktet. På den nordlige halvkugle lægges æggene typisk mellem februar og marts, mens de på den sydlige halvkugle lægges mellem juli og august. I Danmark lægges æggene, normalt tre eller fire pr. kuld, i den sidste halvdel af marts. Et par, der mister æggene tidligt på sæsonen, vil i de fleste tilfælde gøre et nyt yngleforsøg (Cramp et al. 1980; Ratcliffe 1980).

Rugeperioden varer 29-33 dage og varetages primært af hunnen. I gennemsnit vil to-tre af æggene resultere i kyllinger, hvoraf en eller to vil overleve til udflyvning. Udflyvningen sker 42-46 dage efter klækningen, og ungerne bliver sammen med forældrene i yderligere et par måneder, før de bliver selvstændige (Cramp et al. 1980; Ratcliffe 1980).

Fourageringsadfærd

Vandrefalkens føde består hovedsageligt af mellemstore fugle som f.eks. duer, andefugle, spurvefugle og vadefugle. De fleste fuglearter udgør et potentiel bytte, og der synes ikke at være en nedre størrelsesgrænse for vandrefalkens bytte. Blandt de største nedlagte arter hører grågåse (*Anser anser*) og prærietrane (*Grus canadensis*), der dog er usædvanligt stort bytte for vandrefalken. Normalt består dens diæt af omkring et dusin forskellige arter. Sammensætningen af byttearterne reflekterer i høj grad den lokale artssammensætning og vil derfor variere alt efter habitattype og område. Ud over fugle tager falkene i mindre grad små gnavere, insekter, padder, reptiler og ådsler. I byområder kan duer udgøre op til 80 % af vandrefalkens samlede fødeindtag, hvor duer (primært klippedue, *Columba livia*) er tilgængelige i store mængder året rundt (Cramp 1980).

Der er ikke fundet nogen sikre kvantitative mål for vandrefalkens fødeindtag. Fra falke i fangeskab har man konstateret, at det daglige fødeindtag svarer til 11,5-15 % af egen kropsvægt, afhængig af årstid (Cramp et al. 1980; Ratcliffe 1980).

Ikke-ynglende vandrefalke, samt vandrefalke udenfor ynglesæsonen, flytter sig ofte over lange distancer for at finde føde, mens ynglende falke, der er knyttet til reden, jager over et mindre område. Generelt vil det lokale udbud af bytte være bestemmende for, hvor langt fra reden falkene jager. Studier med radiotelemetriske undersøgelser tyder

på, at falkene i gennemsnit bevæger sig 10-20 km eller længere væk fra reden i ynglesæsonen (Glutz et al. 1971; Enderson and Craig 1997; Jenkins et al. 1998)

MATERIALER OG METODER

Brushane (*Philomachus pugnax*), stor kobbersneppe (*Limosa limosa*) og klyde (*Recurvirostra avosetta*) er alle iøjnefaldende fugle og har en størrelse, der gør de tre arter til velegnet bytte for en vandrefalk. Engrylens (*Calidris alpina*) ynglelokaliteter er sammenfaldende med især brushanens og stor kobbersneppes, og disse tre engfugle tilgodeses af de samme naturplejeprogrammer. Samtidig er de fire arter alle fåtallige ynglefugle her i landet, hvilket naturligvis gør, at vi må tage hensyn til arterne i forbindelse med opsætning af kasser til vandrefalk. Stor kobbersneppe, brushane og engryle er at finde på den danske rødliste, engryle, brushane og klyde er på Fuglebeskyttelsesdirektivets liste 1, og engryle og klyde er nationale ansvarsarter.

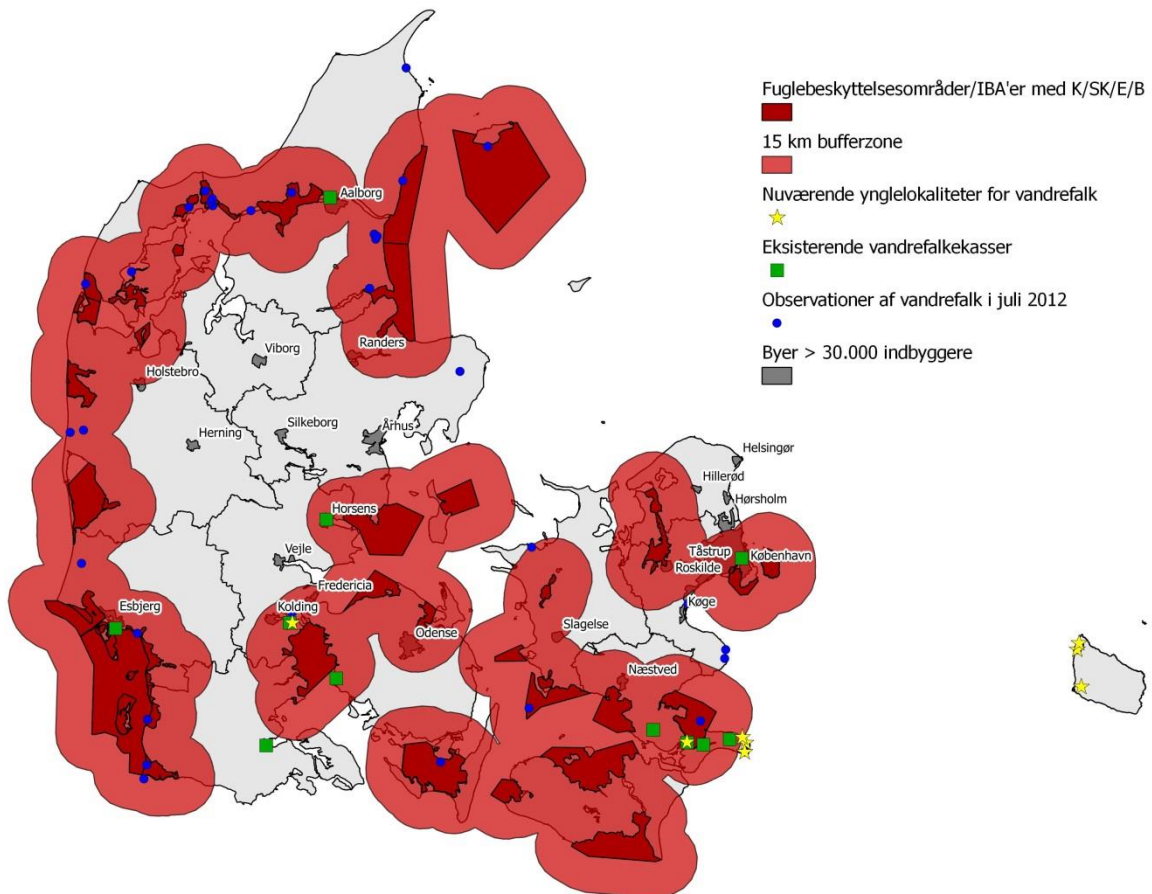
Vi har valgt at fokusere på sjældne danske ynglefugle frem for trækkende eller overvintrende fuglearter, idet placeringen af kasser til vandrefalk primært må formodes at påvirke andre arter i yngletiden. Flere andre arter kunne være inddraget, men disse fire har vi vurderet som værende dem, der potentielt vil tage størst skade af et naboskab med vandrefalken. Tidligere studier har vist at vandrefalken har en markant indflydelse på trækkende og overvintrende vadefugles trækmønster og fourageringsstrategi (Ydenberg et al. 2004). Ydermere har man de seneste år kunnet konstatere, at stor kobbersneppe og brushane er stoppet med at yngle flere steder i Schleswig-Holstein hvor de tidligere har ynglet stabilt i en længere årrække. Den manglende ynglefremkomst er sandsynligvis en direkte konsekvens af etableringen af et vandrefalkepar i en opsat redekasse (Ole Thorup, pers. komm.). Det er derfor sandsynligt at vandrefalken kan have lignende negative konsekvenser for ynglepoptationerne af brushane, stor kobbersneppe, klyde og engryle i Danmark.

Data for de fire udvalgte arter af vadefugle, brugt i analysen, stammer fra det nuværende udpegningsgrundlag for de danske fuglebeskyttelsesområder eller fra den seneste DATSY rapport fra 2012 (Nyegaard 2012). Data for brushane, klyde og engryle stammer herudover fra det nuværende udpegningsgrundlag for de danske fuglebeskyttelsesområder, hvor områder hvor ynglefremkomsten af de tre arter er en del af udpegningsgrundlaget indgår i analysen (se tabel 1 og bilag 1, 2 og 3 i kortbilaget). Der tages i dataindsamlingen ikke højde for om fuglebeskyttelsesområderne er aktuelle eller forhenværende yngleområder for arterne og kortresultatet repræsenterer derfor en konservativ bedømmelse af hensigtsmæssige placeringer af vandrefalkekasser. Data for stor kobbersneppe stammer fra den seneste DATSY rapport, hvor ynglefremkomster er listet i de danske IBA'er (Important Bird Area)(se tabel 1 og bilag 4 i kortbilaget). Hele fuglebeskyttelsesområdet og IBA'en er udvalgt, hvis der er ynglefremkomst af en af de nævnte arter.

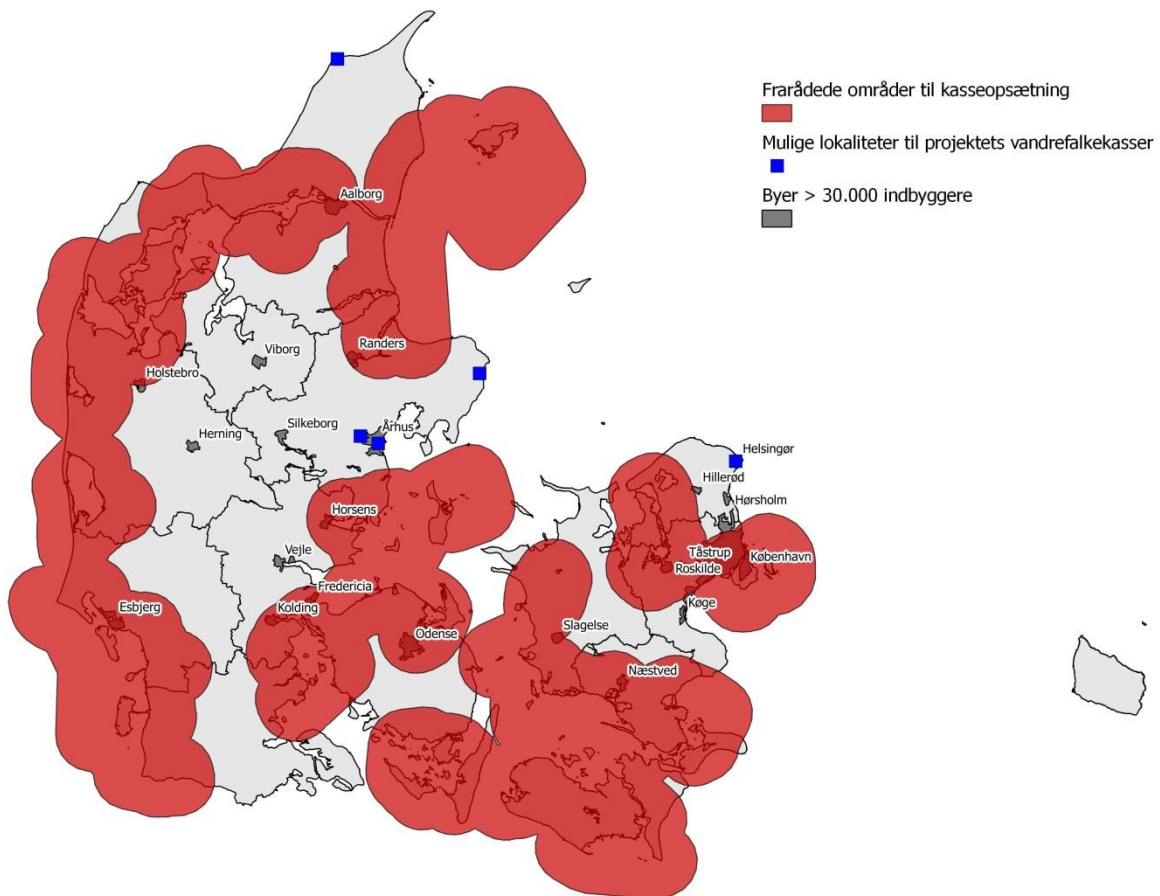
På baggrund af fundne oplysninger om homerange og jagtafstande, som ligger i størrelsesordenen 10-20 km fra reden, anses det for sandsynligt, at størstedelen af falkenes byttedyr vil blive taget inden for denne radius. Undersøgelserne beskriver gennemsnitsafstande, men vi har desværre ingen oplysninger om medianafstande, hvilket kunne give et bedre billede af hvor langt fra reden hovedparten af byttet hentes. DOF's vurdering er derfor, at en bufferzone på 15 km omkring sårbare ynglelokaliteter for vadefugle vil være tilstrækkelig til at undgå omfattende prædation i de vigtige yngleområder for de fire arter.

Data for vandrefalk, brugt i analysen, stammer fra det nuværende udpegningsgrundlag (revideret version) for de danske fuglebeskyttelsesområder hvor forekomsten af vandrefalk som trækkende eller ynglende er en del af udpegningsgrundlaget (se tabel 2 og bilag 5 i kortbilaget). DOFbaselokaliteter, hvor der i juli 2012 er observeret vandrefalk og allerede eksisterende vandrefalkekasser samt ynglelokaliteter er desuden markeret på kortet, da kasseopsætning i nærheden af stationære/oversomrende falke sandsynligvis vil give et hurtigere resultat i form af yngel.

RESULTATER

Figur 2 Figuren viser de samlede danske fuglebeskyttelsesområder hvor yngleforekomsten af klyde (K), Brushane (B), eller engryle (E) indgår i udpegningsgrundlaget og de IBA'er hvor stor kobbersneppe (SK) er registreret som ynglende i DATSY rapporten fra 2011, samt en 15 km bufferzone rundt om områderne. De nuværende ynglelokaliteter for vandrefalk, eksisterende vandrefalkekasser og observationer af vandrefalk i juli 2012 er også inkluderet på kortet.

Figur 3 Figuren viser de områder hvor opsætning af vandrefalkekasser frarådes samt DOFs udpegede mulige lokaliteter til opsætning af fem nye vandrefalkekasser – Århus Havn, Grenå Havn, Hirtshals Havn, Helsingør og Årslev Engsø/Brabrand.

DISKUSSION OG KONKLUSION

Eftersom interessen for at skabe vækst i den danske bestand af vandrefalk potentielt er modstridende med de tiltag, der gøres for at bevare de truede engfugle, er det nødvendigt med grundige overvejelser i forbindelse med opsætningen af kasser til vandrefalken. Det skal her understreges, at naturlige redepladser på klinter, i træer eller lignende ikke indgår i disse overvejelser, og at DOF ubetinget opfordrer til respekt omkring sådanne reder. Dette notats primære fokus har været kortlægning af de steder, hvor det vil være særligt uhensigtsmæssigt for de øvrige ynglefuglebestande, at der bliver sat kasser op til vandrefalken. Først når sådanne områder er defineret, kan der foreslås konkrete steder til opsætning af kasser.

På baggrund af de oplysninger, vi har indhentet, formodes det kun at være i sjældnere tilfælde, at en ynglende vandrefalk bevæger sig længere end 15 kilometer væk fra redestedet. Derfor anbefaler DOF, at redekasser til vandrefalk placeres i en afstand af mindst 15 kilometer fra øvrige sårbare ynglefugles ynglelokaliteter. Som tidligere nævnt anses de fire vadefuglearter, som indgår i dette notat, for at være særligt sårbare i forhold til vandrefalken. Det er DOF's vurdering, at der ikke er yderligere arter, som der bør tages hensyn til i indsatsen for udbredelsen af vandrefalken i Danmark.

Som det ses af de udarbejdede kort, er der store områder i Danmark, hvor man potentielt kan placere redekasser til vandrefalk. Det vil være særligt hensigtsmæssigt at placere redekasser på lokaliteter, der rummer rigeligt med føde, og hvor vandrefalken eventuelt kan være til gavn i forbindelse med bekæmpelse af duer eller kragefugle i en storby, omkring en fabrik eller i forbindelse med regulering af måger på en havn. Det er ligeledes vigtigt at undersøge, om vandrefalken med en vis sandsynlighed vil indfinde sig på lokaliteten; overvintrende, oversomrende eller rastende falke er en god indikation på, at stedet er egnet som ynglelokalitet.

DOF anbefaler på baggrund af ovenstående, at muligheden for at opsætte redekasser til vandrefalk i forbindelse med Projekt Fokuseret Fugleforvaltning undersøges på følgende lokaliteter: Århus Havn, Grenå Havn, Hirtshals Havn, Helsingør og Årslev Engsø/Brabrand Sø. Der er på alle de nævnte lokaliteter observeret rastende vandrefalk i vintermånederne inden for de seneste fire år. Andre lokaliteter såsom Sjællands Odde, Store Heddinge, Vejle og Frederikshavn kan dog med fordel indgå som mulige placeringer til vandrefalkekasser i andre projekter.

DOF tager ikke i dette notat stilling til eksisterende vandrefalkekasser, som ifølge analysen er uhensigtsmæssigt placerede. Stillingstagen til hvorvidt uhensigtsmæssigt placerede kasser bør fjernes må derfor bero på en nøjere vurdering af de enkelte tilfælde. Retningslinjerne foreslået i dette notat vil blive fulgt i Projekt Fokuseret Fugleforvaltning og kommende DOF-projekter.

DOF fraråder, at der opsættes kasser til vandrefalk i de røde zoner på kortene af hensyn til sårbare vadefuglearter. I alle øvrige områder forholder DOF sig som udgangspunkt neutralt i forhold til opsætning af redekasser til vandrefalk. DOF mener dog, at alle kasseopsætninger bør vurderes individuelt i forhold til vandrefalkens potentielle effekt på de lokale fuglebestande og dens nytteværdi.

TAK

Projekt Fokuseret Fuglebeskyttelse er støttet økonomisk af Villum Fonden.

REFERENCER

- Andreasen, N. P. (2008). Genindvandring af vandrefalken *Falco peregrinus* som dansk ynglefugl. *Dansk Ornitologisk Tidsskrift*, **102**, 309-318.
- Cramp, S. (ed.). 1980. Handbook of the Birds of Europe, the Middle East and North Africa. Oxford University Press.
- Endeerson, J. H. & Graig, G. R. (1997). Wide ranging by nesting peregrine falcons (*Falco peregrinus*) determined by radiotelemetry. *Journal of Raptor Research*, **31**, 333-338.
- Jenkins, A. R. & Benn, G. A. (1998). Home range size and habitat requirements of peregrine falcons on the cape peninsula, South Africa. *Journal of Raptor Research*, **32**, 90-97.
- Lank, D. B., Butler, R. W., Ireland, J., Ydenberg, R. C. (2003). Effects of predation danger on migration strategies of sandpipers. *Oikos*, **103**, 303-319.
- Nyegaard, T. (red.) 2012: Truede og sjældne ynglefugle i Danmark 2011. Dansk Ornitologisk Forening.
(<http://www.dof.dk/sider/images/stories/proj/datsy/dokumenter/datsy2011.pdf>)
- Piersma, T., Koolhaas, A. & Jukema, J. (2003). Seasonal body mass changes in Eurasian Golden Plover *Pluvialis apricaria* staging in the Netherlands: decline in late autumn mass peak correlates with increase in raptor numbers. *Ibis*, **145**, 565-571.
- Ratcliffe, D. (1980). The Peregrine Falcon. T & A D Poyser Ltd.
- Rejt, L. (2001). Feeding activity and seasonal changes in prey composition of urban peregrine falcons *Falco peregrinus*. *ACTA ornitologica*, **36**, 165-169.
- Ydenberg, R. C., Butler, R. W., Lank, D. B., Smith, B. D. & Ireland, J. (2004). Western sandpipers have altered migration tactics as peregrine falcon populations have recovered. *Proceedings of the Royal Society of London B*, **271**, 1263-1269.

BILAG

Tabellerne viser de fuglebeskyttelsesområder med ynglende brushane, engryle, klyde, stor kobbersneppe og vandrefalk der ligger til grund for de udpegede frarådede og egnede områder til opsætning af vandrefalkekasser.

Table 1 Fuglebeskyttelsesområderne i Danmark hvor ynglende brushane, engryle, klyde og stor kobbersneppe er en del af udpegningsgrundlaget.

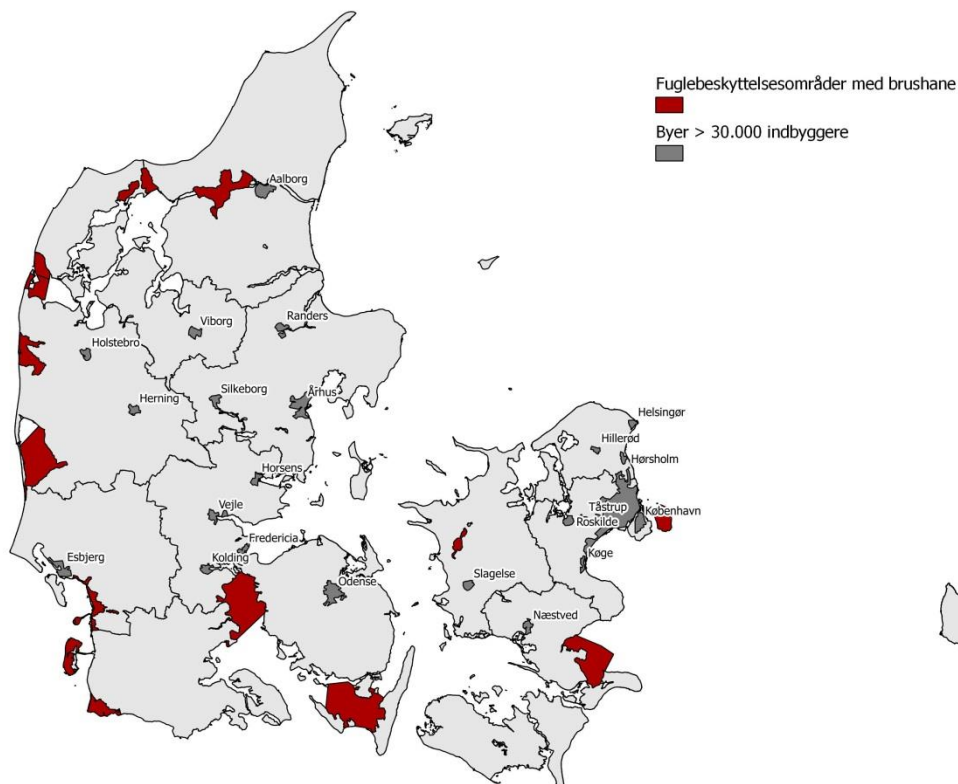
Fuglebeskyttelsesområde	Brushane	Engryle	Klyde	Stor kobbersneppe
1. Ulvedybet og Nibe bredning	x	x	x	
2. Ålborg bugt, nordlige del		x		
8. Kysten fra Aggersund til Bygholm Vejle		x	x	
10. Læsø, sydlige del		x	x	
13. Østlige Vejler	x	x	x	x
15. Randers og Mariager Fjorde og Ålborg Bugt, sydlige del			x	
20. Vestlige Vejler, Arup Holm og Hovsør Røn	x	x		x
23. Agger Tange	x	x	x	x
25. Mågerodde og Karby Odde			x	
26. Dråby Vig			x	
27. Glomstrup Vig, Agersø, Munkholm og Katholm Odde, Lindholm og Rotholme			x	
31. Stavns Fjord			x	
36. Horsens Fjord og Endelave			x	
38. Nissum Fjord	x	x	x	x
39. Harboøre Tange, Plet Enge og Gjeller Sø	x	x	x	x
40. Venø, Venø Sund			x	
43. Ringkøbing Fjord	x	x	x	x
47. Lillebælt	x		x	
51. Ribe Holme og enge med Kongeåens udløb	x		x	x
52. Mandø	x		x	x
53. Fanø		x	x	
55. Skallingen og Langli			x	
57. Vadehavet		x	x	
60. Vidåen, Tøndermarsken og Saltvandssøen	x		x	x
65. Rømø	x	x	x	x
67. Ballum og Husum Enge og Kamper Strandenge	x			x
71. Sydfynske Øhav	x	x	x	x
75. Odense Fjord			x	
76. Æbelø og kysten ved Nærå			x	
81. Karrebæk, Dybsø og Avnø Fjorde			x	
83. Kyststrækningen ved Hyllekrog-Rødsand			x	
85. Smålandshavet nord for Lolland			x	
88. Nakskov Fjord og Inderfjord		x	x	
89. Præstø Fjord, Ulvshale, Nyord og Jungshoved Nor	x		x	x
95. Skælskør Nor, Skælskør Fjord og Gammelsø				x
98. Sprogø og Halskov Rev				x
96. Farvandet mellem Skælskør Fjord og Glænø		x	x	
100. Tissø, Åmose og Hallenslev Mose	x			
105. Roskilde Fjord, Kattinge Vig og Kattinge Sø			x	
110. Saltholm og omliggende hav	x	x	x	x
111. Vestamager og havet syd for		x	x	

Table 2 Fuglebeskyttelsesområderne i Danmark hvor vandrefalk er en del af udpegningsgrundlaget som ynglende (Y) eller trækkende af national betydning (Tn).

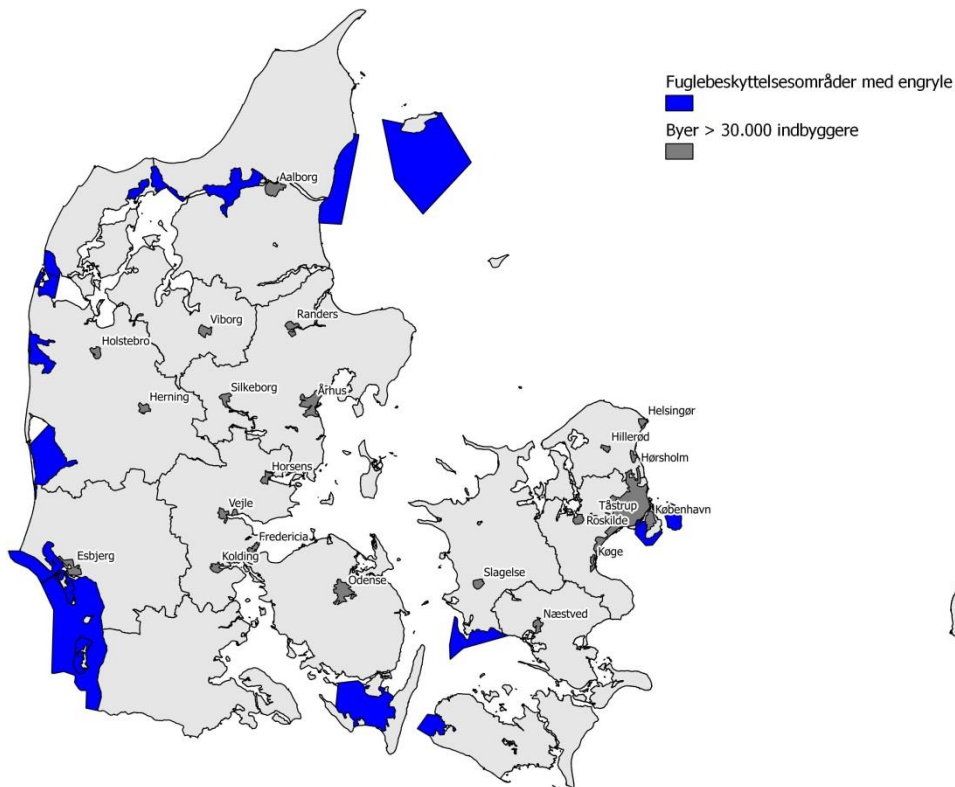
Fuglebeskyttelsesområde	Status
13. Østlige Vejler	Tn
20. Vestlige Vejler, Arup Holm og Hovsør Røn	Tn
43. Ringkøbing Fjord	Tn
52. Mandø	Tn
53. Fanø	Tn
57. Vadehavet	Tn
89. Præstø Fjord, Ulvshale, Nyord og Jungshoved Nor	Tn
90. Klinteskoven	Y + Tn
111. Vestamager og havet syd for	Tn

KORTBILAG

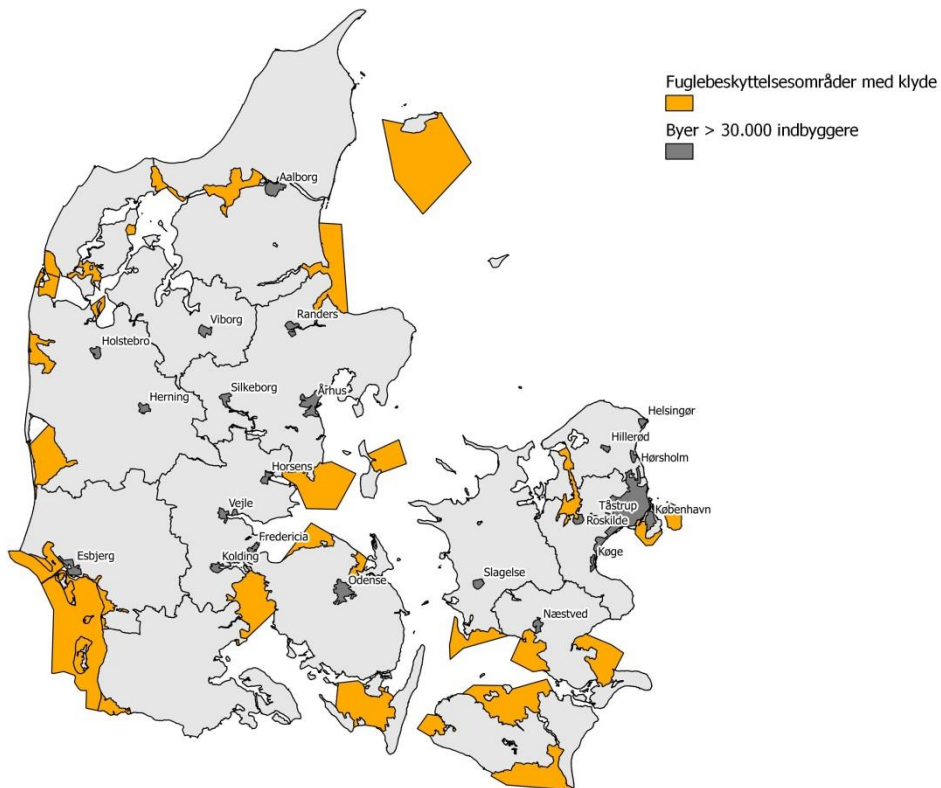
Kortene viser de fuglebeskyttelsesområder (bilag 1, 2, 3 og 5) og Important Bird Areas (IBA) (bilag 4) med ynglende brushane, engryle, klyde, stor kobbersneppe og vandrefalk der ligger til grund for de udpegede frarådede og egnede områder til opsætning af vandrefalkekasser.

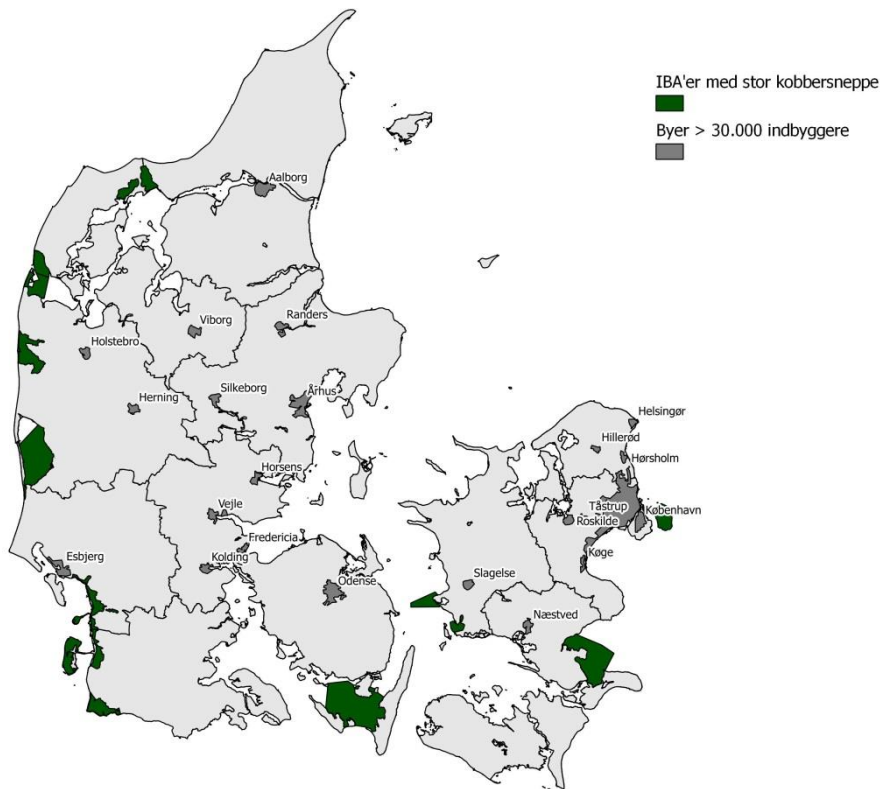
Bilag 1 Fuglebeskyttelsesområderne i Danmark hvor ynglende brushane er en del af udpegningsgrundlaget.

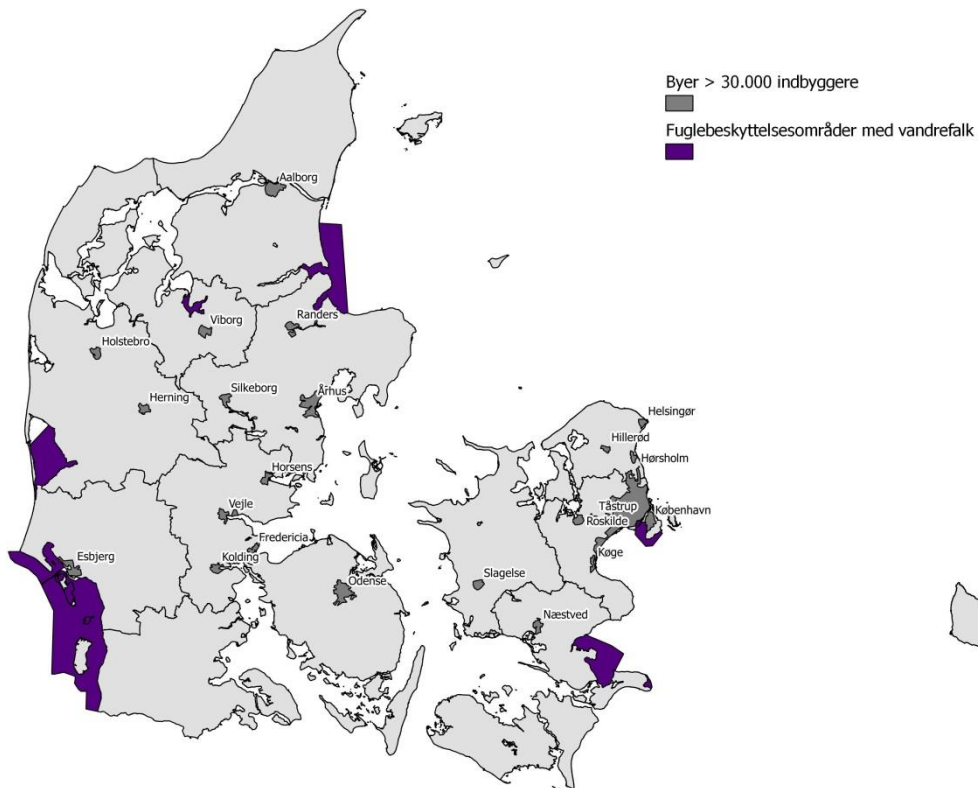
Bilag 2 Fuglebeskyttelsesområderne i Danmark hvor ynglende engryle er en del af udpegningsgrundlaget.

Bilag 3 Fuglebeskyttelsesområderne i Danmark hvor ynglende klyde er en del af udpegningsgrundlaget.

Bilag 4 IBA'erne i Danmark hvor ynglende stor kobbersnepe er registreret i DATSY-rapporten fra 2011.

Bilag 5 Fuglebeskyttelsesområder i Danmark hvor ynglende eller trækkende vandrefalk er en del af udpegningsgrundlaget.